

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Циганенко Олександр Петрович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 1, 3, 8, 19, 22, 55, 64, 129 Конституції України (конституційність) частину першу статті 353, пункт 4 частини п'ятої статті 357 Цивільного процесуального кодексу України від 18 березня 2004 року № 1618–IV (далі – ЦПК України, Кодекс) в частині *„конституційності можливості заборони оскарження в апеляційному порядку порушення конституційного права громадянина на відповідний закону суд та розгляд справи таким неналежним судом до закінчення судового захисту прав громадянином“*.

Циганенко О.П. твердить, що „застосовані Київським апеляційним судом норми процесуального права (частина перша статті 353, пункт 4 частини п'ятої статті 357 ЦПК України) встановили таке обмеження конституційного права громадянина згідно з пунктом 8 частини другої статті 129 Конституції України («Основними засадами судочинства є: 8) забезпечення права на апеляційний перегляд справи та у визначених законом випадках – на касаційне оскарження судового рішення») у вигляді надання громадянину права оскарження розгляду справи неналежним (антиконституційним) судом лише після завершення розгляду по суті“.

Також він зазначає, що таке позбавлення громадянина „права на суд“ на строк поки розгляд справи не буде закінчено (а саме: на період від порушення права до закінчення розгляду справи по суті) є антиконституційним способом скасування його конституційних прав, що являє порушення статті 22 Конституції України. При цьому скаргник підкреслив, що нормами Конституції України не передбачено вчинення органом державної влади дій, прийняття рішень, які порушують „(виводять з дії)“ конституційні права громадянина, крім випадків, встановлених у статті 64 Основного Закону України.